

אַתָּה נָתַן וְלَا יַעֲבֹר תְּזִקָּה גַּם כֵּן
כִּי תְּמֻנוּ מִשְׁפָּט הַזֶּה רַצְוֹת אַתָּה שְׂדֹךְ שְׂדֹךְ מִשְׁפָּט רַבְבָּשׁ עֲזֹבָה תְּזִקָּה לְפָנֶיךָ
בְּלֹא יַעֲבֹר צָעִק הַזֶּה רַצְוֹת אַתָּה שְׂדֹךְ שְׂדֹךְ מִשְׁפָּט רַבְבָּשׁ עֲזֹבָה תְּזִקָּה לְפָנֶיךָ
בְּלֹא יַעֲבֹר צָעִק הַזֶּה רַצְוֹת אַתָּה שְׂדֹךְ שְׂדֹךְ מִשְׁפָּט רַבְבָּשׁ עֲזֹבָה תְּזִקָּה לְפָנֶיךָ

שְׁפָטָךְ הַקְּלָמוֹד לְשִׁנָּה מִלְּגָבְּרָת ל' אַדְךְ אָמָן:

ובודאי הוא עצה גדוֹלה וקלה שחייב לזכות לתשובה ולחיי עולם הבא על ידי הדבר בלבד, אך גם על זה יש מגעיה גדוֹלה, כי בעל דבר הגיח עצמו על זה מאד להטריד את כל אדם בתרדמת הפרנסה שעליידה עקר הנטילה לבגש ישראל לשער החמשים של הטעמה, עד שאינו מHIGH לעסוק אפילו בעצה קלה בזאת לצעק להשם יתברך בראשי, אבל באמת גם זה אינו מגעיה כלל כי צריכין להזכיר את עצמו שאין אפשר בשום אופן להמשיך לעצמו פרנסתו על ידי גיבתו וטרחו כי זה בפירה לומר חם ושלום, חי ועצם ידי עשה וכו', רק צריכין להאמין שבכל הפרנסה גמישבת רק מאותו יתברך בישועת השם ובחסده, ועלידה עצה אבל העלה ומשה ומתקן יכול למצא לנפשו כמה שעות ביום שעסוק בהם באמירת תהלים והتبזדות לפרש שיחתו לפניו יתברך בג"ל, ועלידה יזכה בודאי לתשובה שלמה בבחינת: "קחו עמכם דברים ושבו אל ה'", ואמרו רבותינו זכרונם לברכה: אין מבקש אלא דברים כי עלידי שגת עוזר על כל פנים בדבורים קדושים לבקש השיבנו וכו' ובג"ל זה יהיה נחשב להטעוריות שלנו ונזכה ועלידה לתשובה שלמה והבן הייטב, כי בלי שום הטעוריות כלל בודאי אי אפשר להתקרב:

גם עלידי אמירת תהלים זכין לקבל הארה מהעצות הקדשות, הגמשכים מהתגוזות משיח משער החמשים של הקדשות, ובכל העצות כלולים בספר תהלים (שהם חסדי דוד הכאמים שהם בבחינת נצח וזה בחינת עצות קדשות ונפלאות מאד בידוע, שחסדי דוד הם בחינת נצח וזה בחינת עצות) הינו לצעק תמיד להשם יתברך יהי איך ששיחיה בג"ל

על-ידי זה יכוין לצאת ולעלות מכל הגלויות והירידות שבעולם אףלו מבחינת שער החמשים של הטעמה שהבעל דבר מתריד את כל אדם בתאות ממון וטרדת הפרנסה כל ימי חייו עד שאין לו פגאי כל אףלו לצעק להשם יתרך בג"ל:

זה בחינת מעלה המזמור תהלה לדוד שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כל האומרו שלוש פעמים בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא, ומסקי שם משום דאית בה אלף בית ואית בה פרנסה עיני כל אליה ישברו ובוגתם היא משום שלולים שני הבחינות הג"ל ביחיד במזמור זהה הינו כי עליידי שני הבחינות האלה שיש בזה המזמור ביחיד נזכה בוודאי לתשובה שלמה ולחיי עולם הבא כי עליידי כלל העשרים ושתיים אותיות שביהם כלולים כל הדברים שבעולם ימשיך על עצמו קדשה שיקdash הדבר מאד להרבות בתהלים ו התבוזדות להשם יתרך ועל-ידי זה יזכה בוודאי לתקן כל הפגמים של כל החטאיהם שהם גם בין מבחינת העשרים ושתיים אותיות שהמשיך חם ושלום, אותן הבחינות באותו דבר שעבר עליו להסתרא אחרא פידוע ובמובן בדבריו זכרונו לברכה, בתורה אנכי סימן ד' ב"לקוטי מוהר"ז" חלק א' אה טרדת הפרנסה מוגע את האדם מזה בג"ל, אבל הלא המזמור זה מזכיר את האדם בשל הפרנסה רק מאתו יתרך במו שפטוב: "עיני כל אליה ישברו ואתה" וכו' "פotta" וכו' "זמשבייע" וכו', ובוודאי על-ידי זה יזכה בוודאי להתחזק בדבר דקדשה ויזכה עליידי זה לתשובה שלמה ולחיי עולם הבא:

זה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, מפני מה לא נאמר גו"ז באשרי, מפני שיש בה מפלחה לבגש ישראל, שנאמר: נפלחה וכו' ואףלו הבי חזר דוד וסמהה ברוח הקדש, שנאמר: "סומך הוא לכל

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר מִמֶּנּוּ כִּי תָּמִיכָה אֶצְבָּעַת פָּזָה רְצִיעַת זָצַעַל מִזְקָוָה שְׂדָךְ אֶחָד מִסְפָּרִי רְבָעַ זָהָה תְּקָוָה לְפָלָא
בְּמִזְמָרָת "חַק נָתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעִי הַוְצָאת "נְצָחָת וְגַנְחָת" שְׁעִירִית וְשְׁעִירָה תִּקְוֹן המידות בְּמִזְמָרָת

הַגּוֹפְלִים" הַיְנוּ כִּי לֹא רְצָח לְהַזְכִּיר הַגּוֹיִן בְּפֶרֶושׁ שְׁמַרְמָז עַל שַׁעַר
הַחַמְשִׁים שֶׁל הַקָּדְשָׁה שְׁעַל-יִדְיָה עַקְרָה הַתְּקֻוָּה מִפְנֵי שִׁישׁ בָּה
מִפְלָה לְכִנְסַת-יִשְׂרָאֵל, כִּי גַם עַקְרָה הַגְּפִילָה שֶׁל בִּכְנָסַת-יִשְׂרָאֵל הוּא
עַל-יִדְיָה שַׁעַר הַחַמְשִׁים שֶׁל הַטְּמָאָה שַׁהוּא תָּאוֹת מִמוֹן וַטְּרִדָּת
הַפְּרִנְסָה בְּגַ"ל, וְעַל כֵּן אֵי אָפָשָׁר לְהַזְכִּיר הַגּוֹיִן בְּפֶרֶושׁ כִּי יַתְגִּיבָּר
הַמִּתְגִּיד מִאֵד רַק בְּרַמֵּז רַמְזָה בְּפָסָוק שְׁאַחֲרָיו "סָמָךְ ה' לְכָל
הַגּוֹפְלִים" וּכְוֹן, וְזֹה עַל-יִדְיָה שִׁישׁ לִידָה יְהִבּוּ עַל הַשֵּׁם וַיְבַטְּחֵה שַׁהָּשִׁם
יַתְבִּרְךְ יִפְרְנָסָו בְּוֹדָאי אָפָלוּ אֲם יַעֲסֵק בְּמַה שְׁעוֹת בַּיּוֹם בְּהַדְבּוֹר
הַקָּדוֹשׁ שֶׁל תִּפְלָה וַתּוֹרָה, כִּי כָל הַפְּרִנְסָה אָפָלוּ שֶׁל הַבָּעֵלי מְלָאכָה
וַיְמִשָּׁא וַיְמִתְןָהוּ רַק מִאֵתוֹ יַתְבִּרְךְ וְזֹה שְׁגַסְמָד לְזֹה עַיִינִי כָּל אַלְיךָ
יִשְׁבָּרוּ בְּגַ"ל:

וְזֹה שָׁאָנוּ רֹאינוּ שִׁישׁ לְזֹה הַרְבָּה עֲשִׁירּוֹת מִאֵד וְלֹזֶה עֲגִיות וְדָחָקוֹת
גָּדוֹל הַכָּל מִאֵתוֹ יַתְבִּרְךְ לְפִי הַבְּחִירָה שֶׁל כָּל אָחָד וְאָחָד בְּיַדְוָעָ,
וְצִדְיק ה' בְּכָל דָּרְכֵיו וְחַסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו", שָׁבֵל מַה שְׁעוֹשָׁה עִם
הָאָדָם הַכָּל חָסֵד גָּדוֹל מִאֵתוֹ יַתְבִּרְךְ וְעַקְרָה הַתְּקֻוָּה שֶׁל כָּל אָדָם הוּא
לְזִכּוֹת לְחִיּוֹם גְּצָחִים שֶׁל עַזְלָם הַבָּא וְעַל-יִדְיָה מִה זָכִין לְזֹה, עַל-יִדְיָה
"קְרוֹב ה' לְכָל קְוֹרָאֵיו לְכָל אָשָׁר יְקַרְאָהוּ" דִּיקָא יְהִי מֵי שִׁיחָה
וְזֹה: "תְּהִלָּת ה' יְדַבֵּר פִי וַיְבִרְךְ כָּל בְּשָׂר שְׁמָ קְדָשׁוֹ לְעַזְלָם וְעַד",
לְפִרְשָׁ שִׁיחָתוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ בְּכָל עַת וְעַל-יִדְיָה בְּוֹדָאי יַתְתִּקְוֹן
הַכָּל וַיְזַבֵּה עַל-יִדְיָה לְחִיּוֹם עַזְלָם הַבָּא וְעַל כֵּן הָאָוֹמֵר מִזְמָרָה הַזֹּה
שְׁלַשׁ פָּעָמִים בְּכָל יוֹם מִבְטָח לֹז שְׁהָוָא בָּז עַזְלָם הַבָּא, כִּי עַל-יִדְיָה
שְׁגִיא הַבְּחִינּוֹת הַכְּלָוְלִים בְּמִזְמָרָה זֹה בְּבָדָאי יְזַבֵּה לְשׁוֹבָן לְהַשֵּׁם
יַתְבִּרְךְ וְלֹחַיִן עַזְלָם הַבָּא בְּגַ"ל (שֵׁם, הַלְּכוֹת קְרִיאָת-שְׁמָעָ, הַלְּבָה ה):

עו יַעֲקֹב אָבִינוּ בְּשִׁפְגָע בְּמִקּוּם הַהוּא עַל-יִדְיָה שְׁגַתְן אֶל לְבוֹ לְחֹזֶר
לְמִקּוּם הַמְּקֹדֶשׁ וּמִיד קְפָצָה לֹז הָאָרֶץ כְּמוֹ שָׁאָמְרוּ רְבּוֹתֵינוּ זְכָרוֹנוּ

זֹקֶן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

לְבָרְכָה, עַל־יִדְיֶזֶה זָכָה לְהַשִּׁיג אֹז עַצְם מְעֻלָּת הָאַתְּעַרְוֹתָא דְלַתָּתָא שְׁעַל־יִדְיֶזֶה תְּכָפָה בָּא לו סִיעַ מְלֻעִילָא בְּבָחִינָת הַבָּא לְפָהָר מִסִּיעֵין לו, וְעַל כֵּן תָּקוֹן אֹז תְּפִלָּת עֲרָבִית שְׁהָוָא בְּעַת הַחַשְׁךָ הַגָּמָר, כִּי זָכָה בְּגָדָל קְדַשְׁתָו לְהַזְרִיד אֶת עַצְמוֹ לְעַמָּק הַגְּפִילּוֹת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָל וּפְרַט וּשְׁבָכָל דָזָר וְדוֹר עַד עֲקֹבוֹת מִשְׁיחָא וּמְאִיר בְּלֵב יִשְׂרָאֵל, שְׁאָפְלוּ בְּחַשְׁבָת לִילָה וְאָפְלוּ מְמַשָּׁבֵחַ בְּגַשְׁמִינָת וּבְרוֹחַגְנִיּוֹת צְרִיכֵין לְהַתְּחִזֵק לְהַתְּעוֹרֵר בְּאַתְּעַרְוֹתָא דְלַתָּתָא בְּצָעָקה וּתְפָלָה אָלֵיו יַתְּבָרֵך בְּבָחִינָת מְבָטָן שָׁאוֹל שְׁזַעַתִי וְלִית רַעֲוָתָא טָבָא דִיְתָאָבֵד [איין שָׁוֹם רְצֹן טֹוב שְׁגָאָבֵד], זְכָמוֹ שְׁאָמֵר אָדוֹגָנוֹ מְזִרְנוֹ וְרַבְנוֹ זְכַרְנוֹ לְבָרְכָה, בְּהַשִּׁיחָה הַגּוֹרָאָה שְׁהַפְּלִיג אֹז מְאָד בְּגָדְלָת הַבּוֹרָא יַתְּבָרֵך שְׁאַין יוֹדְעֵין כָּל, וּסְים אֹז בָּזָז הַלְּשׁוֹן: אָפְלוּ אַיִּיעַר זָאֵך וּוְיָא אֲהַיָן אִיטְלִיבָעָר אִיז גִּיפָּאַלְיָן אֲבִי מַע אִיז זִיך גִּיט מִיאָש פִּין שְׁרִיעָן מַע שְׁרִיִּיט מַע בְּעַט וּכְוֹי [אָפְיָלוּ הַעֲנִין שְׁלָכָם, הַיְכָן שְׁכָל אֶחָד נָפָל, הַעִיקָר שְׁאַין מַתִּיאָשִׁים מַצְעָקָה, צְעוּקִים מַבְקָשִׁים וּכְוֹי], יִש עֲגַנְיָן שְׁגַתְהַפֵּך הַכָּל לְטוֹבָה כִּי גָדוֹל הַשָּׁם יַתְּבָרֵך וְאַין יוֹדְעֵין כָּל וּכְוֹי, וַיְקָר וְחַשּׁוֹב מְאָד אֶצְל הַשָּׁם יַתְּבָרֵך כָּל הַתְּעוֹרָהוֹת וּהַתְּעוֹרָרוֹת שֶׁל כָּל אָדָם בְּכָל מָקוֹם שְׁהָוָא, וּתְכָפָה בְּשָׁאָדָם מַתְּעוֹרֵר בְּאַתְּעַרְוֹתָא דְלַתָּתָא בְּתְפָלָה וּעֲבֹדָה כָּל שְׁהָוָא מַתְּעוֹרֵר תְּכָפָה אַתְּעַרְוֹתָא דְלַעַלְא הַרְבָה וּעַל־יִדְיֶזֶה יִש לוֹ כָּח לְהַתְּעוֹרֵר עַד זְכָמוֹ כֵּן גַּמְשָׁד אַתְּעַרְוֹתָא דְלַעַלְא יוֹתָר וּכְוֹי:

וְזֹה בְּבָחִינָת תְּפִלָּת עֲרָבִית רְשּׁוֹת כִּי לְפָעָמִים גּוֹבֵר הַחַשְׁבָה וְהַעֲדר הַדְּעָת כָּל כֵּד עַל הָאָדָם עַד שְׁהָוָא בְּבָחִינָת הַעֲדר הַדְּבָור בְּבָחִינָת יוֹנָת אֶלְם, שְׁאַיְנוֹ יִכְׁזֶל לְפִתְחָה פִּיו כָּל לְהַתְּפִלָּל וּלְהַתְּבּוֹדֵד וּלְפִרְשֵׁ שִׁיחָתוֹ כְּרָאָוי לוֹ בְּבָחִינָת גַּאֲלָמָתִי לֹא אָפְתָח פִּי וּגְאָמֵר גַּאֲלָמָתִי דּוֹמִיה וּכְוֹי, וּבְאֹמֶת לְוַלְא כָּח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים הָיוּ מַתִּיאָשִׁים אֹז

וְלֹא יַעֲבֹר נָתַן

אֵלֶיךָ מִפְנַסְפֵּרְךָ שְׂדֵךָ מִקְזָה אֶחָד רַבְבָּשׁוּ אֶחָד תְּקֻנוֹ לְפָלָל

בְּנֵי כָּמָן חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאָרוּ עַי הַזֹּאת נִצְחָת וְאַגְּזָת שְׁעִיר וְאַגְּזָת

לְגַמְרֵי מִלְחַתְפֵּלָל וְלִשְׁוֹב אֶל הַשֵּׁם, וְזֹה עֲקָר תְּקוּן הַצְדִיקִי אֶמְתָה
שְׁהָם בְבִחִינָת יַעֲקֹב אָבִינוּ, שְׁהָם מַעֲוָרִים וּמַחְזִיקִים אָוֹתָנוּ
וּמַבְגִּיסִים בְּלֵב יִשְׂרָאֵל, שְׁגָם בְתִקְף מִרְיוֹת הַגָּלוֹת בְגַשְׁמִוֹת
וּבְרוֹחַגְיוֹת שַׁהֲוָא בְחִינָת תִקְף חַשְׁבָת לִילָה יַתְפֵלָל וַיַּשְׁוֹב אֶל הַשֵּׁם
וְלֹבָלִי לְהַתִּיאָש מִן הַצָּעֵקה וְהַתִּפְלָה לְעוֹלָם בָּגָל, וְאַפְעַלְפִי
שַׁהֲוָא אֹז בְבִחִינָת הַעֲדר הַדְבָור בָגָל אַפְעַלְפִיבָן יַסְתַּבֵּל בְלָל
אֶחָד עַל גְּקַדְתָה הָאֶמְתָה לְאֶמְתָתוֹ עַד שְׁכָל אֶחָד יַתְחַזֵּק מִכְלָמָקָום
שַׁהֲוָא עַל פָלְפָנִים בְרַצְוֹנוֹת חִזְקִים וּכְפּוֹפִים טוֹבִים לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ
בְבִחִינָת: "זָכַרְתִּי בְלִילָה שֶׁמֶךָ הַיּוֹם" וּבְבִחִינָת: "עַל מִשְׁפְּבָבי בְלִילּוֹת
בְקִשְׁתִּי אֶת שְׁאַהֲבָה נִפְשֵׁי" וּבוֹ שְׁגָם בְתִקְף חַשְׁבָת הַלִּילָה גְּבַקֵּשׁ
וְגַחְפֵשׁ אֶת הַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ בְרַצְוֹנוֹת חִזְקִים מִאָד, כִּי סָופָ פָלְסָופָ מה
תְּהִיחָה הַתְּכִלִית מִאָתָנוּ עַד שְׁעַלְיִידִיזָה מִמְיִילָא יַתְחַזֵּק לְפָתָח פִיו
בְדָבָרִי תִפְלָה גַם אֹז בְבִחִינָת גָּאַלְמָתִי דּוֹמִיה הַחַשְׁיִתִי מְטוֹב
וּכְאַבִי גָעָכָר, וְאַחֲרִיכָךְ עַלְיִידִיזָה בְעַצְמוֹ שַׁהֲוָא כּוֹסֶף וּמִשְׁתּוֹקָק
אַפְעַלְפִיבָן מִאָד לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ וּמַצְטָעָר עַלְזָה שַׁהֲוָא בְבִחִינָת
הַעֲדר הַדְבָור עַלְיִידִיזָה חָם לְבִי בְקָרְבִי וּבוֹ דָבָרָתִי בְלִשְׁוֹגִי שְׁזַוְּכָה
אַחֲרִיכָךְ עַלְיִידִיזָה לְדָבָר דָבָוריִים קְדוֹשִׁים בְחַמִימּוֹת גְדוֹלָבְקָדְשָׁה,
מַאֲחָר שִׁיצָאוּ הַדְבָוריִים עַלְיִידִי רַצְוֹנוֹת טוֹבִים וּכְפּוֹפִים גְדוֹלִים
לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ:

וּבְאֶמְתָה זֹה עֲקָר שְׁלָמוֹת הַתִּפְלָה תִמְיד וְזֹה עֲקָר הַעַצָּה לַתִּפְלָה
וּשְׁיִיחָה וְהַתְבּוֹדּוֹת, שְׁלָא יְהִי הַדָּבָר עַלְיוֹ בְחוּבָה בָמָז שְׁצָרִיךְ
לְצַאת יְדִי חֹבְתּוֹ שְׁזָה בְבִחִינָת אֶל תַעֲשֵׂת תִפְלָתָה קְבֻעָא אֶלָא רְחִמִים
וּתְחִנּוּגִים, שְׁבַתְחִלָה יְעוֹרֵר לְבָוּ בְרַצְוֹנוֹת וּכְפּוֹפִים טוֹבִים מִאָד
לְהַשֵּׁם יַתְבִּרְךָ שָׁאָז מַתִּפְלָל וּמְבַקֵּשׁ אַחֲרִיכָךְ בְאֶמְתָה מִקְיָרוֹת לְבָוּ
בְרִשּׁוֹתָו וּרְצֹנוֹ הַטוֹב לָא בְדָרָךְ עַל וְחַיּוֹב לְבָדָ:

זָקֵן נָתֵן וְכֹא יַעֲבֹר

וְזֹה בְּחִינַת תִּפְלַת עֲרָבִית רִשׁוֹת, הִינּוּ כִּגְיָל רַק שֶׁאָפָעַלְפִיכְךָן
תָּקָנוּ לָנוּ רְבוּתֵינוּ זְכֻרוֹנָם לְבָרְכָה, תִּפְלַת חֹזֶה בְּשִׁבְיָל הַמּוֹן עִם
כַּי בְּלֹא זֹה לֹא יַתְפִּילְכָּל אֶבֶל עַקְרָב שְׁלָמוֹת הַתִּפְלוֹת אֵלּוּ
בְּעַצְמָם לְהַתִּפְלֵל אָוֹתָם בְּרַחְמִים וּתְחִנּוֹגִים שֶׁלֹּא בְּדָרְךָ קָבָעַ וּעַל
כֵּן תִּפְלוֹת שֶׁל יוֹם שְׁחָרִית וּמְגַחָה שֶׁהָם בַּיּוֹם, הִינּוּ בְּשֶׁעָת הָאָרָת
הַמְּחִין עַדְיוֹן עַל כֵּן הֵם בְּבִחִינַת חֹזֶה וַיַּעֲקֹב תָּקָנוּ תִּפְלַת עֲרָבִית,
הִינּוּ לְהַתִּפְלֵל גַּם בְּתָקָף חַשְׁבָת לִילָה, בְּשֶׁעָת הַסְּתָלְקוֹת הַמְּחִין
לְגָמְרִי וְאַז אֵי אָפְשָׁר לְתָקָנוּ תִּפְלַת חֹזֶה, דְּהִינּוּ לְהַטִּיל עַלְיוֹ חִזְבָּר
לְהַתִּפְלֵל אֵז מְחַמָת שְׁהָוָא אֵז בְּבִחִינַת הַעֲדָר הַדּוֹתָה וְהַעֲדָר הַדּוֹבָר
וְאֵי אָפְשָׁר לוֹ לְפִתְחָה פִּיו כֶּלֶל וּעַל כֵּן אֵז עַקְרָב תָּקָנוּ הַתִּפְלָה עַלְיוֹן
בְּחִינַת תִּפְלַת עֲרָבִית רִשׁוֹת שְׁתָקָנוּ יַעֲקֹב אָבִינוּ, עַלְיוֹ הַשְׁלוֹם,
לְהַמְשִׁיךָ עַל עַצְמוֹ גַּם אֵז הָאָרָת הָאָמָת מְאוֹר הַפְּגִים שֶׁל הַצְדִיקִי
אָמָת שֶׁהָם בְּבִחִינַת יַעֲקֹב שְׁהָוָא בְּבִחִינַת: "תָּתַנוּ אָמָת לַיְעַקְבָּן"
וְזֹכָה לְאוֹר הַפְּגִים בְּחִינַת שְׁאָמָרוּ רְבוּתֵינוּ זְכֻרוֹנָם לְבָרְכָה:
שׂוֹפֵרָה דִּיְעַקְבָּן וּבּוֹ, וְאוֹר הַפְּגִים הַגִּיל הוּא בְּבִחִינַת רְצֹן בְּמַזְבָּא
בְּדָבְרֵיו זְכֻרוֹנוּ לְבָרְכָה, בְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "וְאוֹר פְּגִיָּה בַּיְדֵיכְתָם"
וּעֲלִיְידִיזָה יַזְכֵה לְחַזְקָה אֶת עַצְמוֹ עַל כָּל פְּגִים בְּרַצְוֹנוֹת וּכְפּוֹפִין
טוֹבִים וְאֵז מְמִילָא יְהִיָּה גְּפַתְחָה פִּיו בְּדָבּוֹרִים קְדוֹשִׁים וַיַּשְׁפַּךְ לְבּוֹ
פְּמִים לְפָנֵי הַשֵּׁם מְחַמָת תָּקָף הַרְצֹן וּכְפּוֹפִין הַטּוֹבִים, שֹׁזְמַנְזָה
שְׁלָמוֹת הַתִּפְלָה תְּמִיד, וְזֹה בְּבִחִינַת וַיְלֹן שֶׁם כַּי בָּא הַשְׁמָשָׁה, שְׁמַרְמָזָה
עַל חַשְׁבָת הַגָּלוֹת בְּגּוֹף וְגַפְשׁ בְּמַזְבָּא בְּדָבְרֵי רְבוּתֵינוּ זְכֻרוֹנָם
לְבָרְכָה, וְאֵז וַיַּפְגֵעַ בָּמָקוּם וְזֹכָה לְהַשִּׁיג אֵז עַצְם מְעָלָת
הַאֲתָעֲרוֹתָא דְלַתְתָּא וְתָקָנוּ תִּפְלַת עֲרָבִית, הִינּוּ כִּגְיָל (שם, הַלְכָות
תִּפְלַת הַמְּגַחָה, הַלְכָה זוּ):

עַז מֵ שְׁרוֹצָה לְחוֹם עַל נְפָשׁו שֶׁלֹּא יָבֹد אֶת עַזְלָמוֹ חַם וּשְׁלוֹם,

אָזְקָן נִתְנָה וְלֹא יַעֲבֹר מֵאָזְקָן כִּי תְּגַנֶּב אֶלָּא פָּזָה רְצִית אַצְּצֵל "אַזְקָן" מִקְוֹה שֶׁדֶבֶר מִסְפְּרִי רְבָבָה עַזְהָה תַּקְזֹז לְפָלָא "חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר ע"י הוֹצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִיר יִשְׂבִּת תִּיקְוֹן המידות ע"מ

צָרִיךְ לְחַפֵּשׁ וְלִחְקָר מִאֵד אַחֲר הָאָמֶת כִּי לְשׁוֹב אֶל הַשֵּׁם בְּאָמֶת כִּי אָוְלִי מִטְעָה אֲוֹתָו דַעַתּו בְּאֵיזָה דָרְךָ לֹא טֻוב חַם וְשַׁלּוּם, מִחְמָת שֶׁלֹּא זָכָה לְצִיר אָוֹר הַתּוֹרָה כְּרָאֹוי, מִחְמָת שֶׁכְּלִי הַמְּחִין שֶׁלֹּו אַיִּגְמָבְשָׁלְמוֹת מִחְמָת פְּגָם הַבְּרִית וְעַקְרָב הַתְּקוּן לְכָל זה הוּא צָעָקָה וְתִפְלָה וְשִׁיחָה וְהַתְּבֹזְדוֹת בֵּין לְבֵין קֹנוֹ, שְׁצִרִיבִין לְצָעָק הַרְבָּה לְשֵׁם יִתְבָּרַךְ שִׁזְוְלִיכְהוּ בְּדַרְךָ הַיְשָׁר וְהָאָמֶת תָּמִיד, בַּמּו שְׁצָעָק דָוד הַמְּלָה, עַלְיוֹ הַשְׁלּוּם, הַרְבָּה עַלְזָה, הַוְרָגִי ה' דָרְכָה אַהֲלָה בְּאָמֶתְה הַוְרָגִי ה' דָרְכָה וְגַחְגִּי בָּאָרֶח מִישּׁוּר וּכְיוֹ הַוְרָגִי ה' דָרְךָ חַקִּיד וּכְיוֹ שְׁלַח אָוֹרְךָ וְאָמֶתְה הַמִּה יִגְחַגְגִּי וּכְנָהָרָבָה מִאֵד:

כִּי צִרִיבִין לְזֹכֹת גָדוֹל וַיְשׁוּעָה וּרְחָמִים גָדוֹלים וְהַשְׁתְּדָלוֹת וַיְגִיעַת גָדוֹלה כָל יָמִי חַיָּיו, שִׁזְוְכָה לִילָה כָל עַת בְּדַרְךָ הַקְדָש בְּאָמֶת לְאָמֶתְוּ וְצִרִיבִין לְצָעָק הַרְבָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַלְזָה בְּמִסְרָת גָּפֶשׁ, עַד שְׁכַמְעַט תִּצְא גָּפֶשׁ מִמְשׁ חַם וְשַׁלּוּם, וּבַמּו שְׁאָמְרוּ רְבּוֹתֵינוּ זְכּוּגָם לְבָרְכָה, אֵין תִּפְלָתוֹ שֶׁל אָדָם גַּשְׁמִעת אֶלָּא אֵם כְּנָמָשִׁים גָּפֶשׁ בְּכֶפֶו כִּי עַקְרָב הַתְּקוּן הַבְּרִית לְזֹכֹת לְצָאָת מְגַלּוֹת הַתְּאֹוה הַזֹּאת בְּשִׁלְמוֹת הַזָּא עַל יְדֵי צָעָקָה הַרְבָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁצִרִיבִין לְצָעָק שְׁבָעֵין קָלֵין לְפָחוֹת וּבְאֶלָו שְׁבָעֵין קָלֵין בְּלֹגְלִין קָולּוֹת וְצָעָקוֹת וְתִפְלוֹת וְתִחְנוֹגִים לֹאֵין מִסְפֵר כָל יָמִי חַיָּיו שֶׁל הָאָדָם כִּי שְׁבָעִים שְׁגִים שֶׁל הָאָדָם הֵם בְּגַד שְׁבָעִים פְגִים לְתּוֹרָה שְׁצָרִיךְ לְזֹכֹת לָהֶם וְכָל אַחֲד יָכֹל לְהַבִּין בְּגַפְשׁוֹ בָּמָה הַזָּא רְחֹוק עַדְיוֹ אַפְלוּ מִבְּחִינַת פְגִים אַחֲד לְתּוֹרָה, מִכָּל שְׁבָן מִכְלָם:

וְעַל כֵּן אַפְלוּ אֵם לֹא פְגָם הַרְבָּה וְאַפְלוּ אֵם כִּבְרָר צָעָק הַרְבָּה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְעַסְקָה הַרְבָּה בְּתּוֹרָה וּמְצֹוֹת, אַפְעַל-פִּיבִּין מַאֲחָר שְׁעָדָיו לֹא הָשִׁיג אַפְלוּ פְגִים אַחֲד לְתּוֹרָה וְלֹא אַפְלוּ חָלֵק אֶלָף וְרַבָּה מִזָּה בְּזָדָאי בָּמָה וּבָמָה הַזָּא צָרִיךְ עַדְיוֹ לְצָעָק לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כָל יָמִי חַיָּיו

ובבר ידוע שאסור ליאש את עצמו מן הצעקה לעולם כי אפילו אם פגש הרבה מאי ואפליו אם עדין הוא כמו שהוא אם לא יתיאש את עצמו מן הצעקה ותפלה ותחנוגים, יכול לזכות להצלותizia פנים ל תורה באמת ואפליו לכל השבעים פנים, כי לשם יתרך טוב לפחות רק שצרכין Aiiza את ערotta דלתתא, והעיקר לצעק הרבה להשם יתרך עד שיזכה לשבר כל התאות והעיקר הגא תאזה הפ"ל ואז יזכה להצלות התורה בחינת שבעים פנים ל תורה (שם הלכות יין גסח הלכה ד):

עה צרכין תמיד להתקזק להרבות בתפלה ותחנוגים ושיחח בין לבין קונו כדי לעורר בכל עת נקדתו הטובה שתאיר לו, עד שייתבטלו ממנו עליידיזה כל החרפות ואהבות רעות השורין על לבו שהם בחינת ערלה לב כפ"ל בסימן נ', אך מחתמת שבכל עת מתגברים החרפות לב להעלים ולהסתיר אור נקדתו הקדושה השיך לו בעת ההיא, על כן על פי הרבה האדם הרוצה לעסוק בזה לפרש שיחתו בין קונו נדמה לו בכל פעם שעתה אינו יכול לדבר ואין יודע מה לדבר כלל ולבו אטום מאי וכגו' פידיע וכל זה גמיש מהחרפות לב ערלה לב הפ"ל אבל באמת הוא שקר גמור ומעיטה בעל דבר כי אם יאמר כן אז היה נדמה לו לעולם כן, שעתה אין לו לב ואין יכול לדבר ולא ידבר לעולם חם ושלום, ועל-ידייזה בעצמו מתגברים עליו החרפות לב ערלה לב בכל פעם ביותר:

כ ערך בטול ערלה לב הפ"ל הוא עליידי שמקשר את לבו לנקדתו הקדושה עליידי דבר פיו שששופך שיחו לפני לשם יתרך ומעורר נקדתו הטובה על כן צרכין להתקזק בזה לידע ולהאמין, שבודאי אין עת בעולם שלא יוכל אז לקשר עצמו להנקדה השיך לו

זֶקֶן נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר

אָמֵן
כִּי נְתָן זֶקֶן וְלֹא יַעֲבֹר
מִפְּנֵי פָּזָה רְצִית זַצְצָל
שֶׁדֶבֶר שָׂדֶבֶר מִזְמָרֶת
רְבָבֶן עַזְבָּה שְׁדֶבֶר
לְפָנֶיךָ תְּזַקְזֹעַ לְפָנֶיךָ
חַק נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר יָצָא לְאוֹר עַי
שְׁעִיר וְאַגְּזָה חַקְתָּא תִּקְוֹן המידות

בְּעֵת הַהְוָא וְלֹא הַתְּגִיבֵר מִאֵד לְדָבֵר בָּזָה כִּפְיָה מִה שְׁיוֹכָל, וְלֹבְקֵשׁ
וְלֹחֲפֵשׁ בְּדָבוֹרֵיו אֶת אֹר נְקֻדָּתוֹ הַקְדוֹשָׁה וְאַפְּעַלְפֵי שְׁבֻודָּאי אֵי
אִפְּשָׁר לְהָאָדָם לִיְדַעַת כָּל זֶה בְּפִרְטִוּת מִה הַוָּא הַגְּקָדָה הַשִּׁיקָדָה לְלֹבֵז
בְּעֵת וּבְרֶגֶע הַזֹּאת דִּיקָא, אַפְּעַלְפֵיכָן צְרִיךְ הַוָּא לְהִאמִינָה תִּמְיד
שְׁבֻודָּאי יִשְׁעַת עַתָּה בְּחִינָת נְקָדָה טוֹבָה הַשִּׁיבָה לְלֹבֵז בְּעֵת הַהְיָא
דִּיקָא וְלֹקֵשׁ עַצְמוֹ אַלְיָה, שְׁעַלְיִדְיִזְה יִתְקֹז מִכֶּל מִקּוּם שַׁהְוָא:

וּבְאַמְתָה צְרִיכֵין עַלְזָה תִּפְלוֹת וְתִחְנוּגִים הַרְבָה לְזֹכָת לְמַצָּא
הַגְּקָדָה הַשִּׁיבָה לְלֹבֵז בְּעֵת הַהְיָא דִּיקָא, וְזֶה בְּחִינָת עַל זֹאת יִתְפַלֵּל
כָּל חַסִיד אַלְיָה לְעַת מִצָּא, לְעַת מִצָּא דִּיקָא, שִׁיזְבָה תִּמְיד לְמַצָּא
הַגְּקָדָה כִּפְיָה הַעַת וְהַזָּמָן שֶׁזֶה בְּחִינָת הַהַתְבּוֹדּוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ
לּוּבִין קוֹנוֹ, שְׁעַלְיִדְיִזְה זֹכִין לֹקֵשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּכָל עַת לְהַגְּקָדָה
הַשִּׁיבָה לְלֹבֵז בְּעֵת הַזֹּאת וּכְל זֶה הַוָּא בְּחִינָת מִשְׁפָט, שְׁשׁוֹפֵט וְדַן
אֶת עַצְמוֹ וּמִזְכִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְקִים אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה וְצְרִיכֵין
לִבְזֹון הַמִּשְׁפָט לְשִׁפּוֹט אֶת עַצְמוֹ בְּכָל עַת וּבְכָל יוֹם כִּפְיָה הַעַת וְהַזָּמָן
וְזֶה בְּחִינָת: וַיְהִי דִּבְרֵי אֱלֹה אָשֶׁר הַתְּחִנְנָתִי לְפָנֵי ה' וּבָו', בְּחִינָת
הַתְּחִנְגִים וְהַתְבּוֹדּוֹת הַגְּל לְעַשׂוֹת מִשְׁפָט עַבְדוֹ וּבָו', שְׁעַלְיִדְיִזְה
זֶה מִמְשִׁיבֵין בְּחִינָת הַמִּשְׁפָט הַגְּל דִּבְרֵי יוֹם בַּיּוֹמָז פָּרָאָוי לִפְיָה זֶה
הַזָּמָן וְהַיּוֹם וְהַשָּׁעָה (שֶׁם, הַלְכֹת מַלְמָדִים הַלְכָה ג):

עַט הָאָדָם צְרִיךְ לִיְדַעַת עַצְם הַתְּרַחְקוֹתוֹ מִהַשֵּׁם יִתְבְּרֵךְ וְאַפְּעַלְפֵי
כֵּן יִדְעַ וַיַּאֲמִין, שֶׁמֵּצֶד רְחַמְיוֹ יִתְבְּרֵךְ הַוָּא קָרוֹב מִאֵד לְכָל אַחֵד
וְאַחֵד אָפָלוּ לְהַרְחֹזִים מִאֵד וְהַעֲקֵר עַלְיִדְיִזְה הַדְבּוֹר כִּי עַלְיִדְיִזְה
הַדְבּוֹר אָנוּ יִכְזַלֵּין לְקַרְוֹת אָטוֹ מִרְחֹזָק מִאֵד וְהַוָּא מִתְקַרְבָ אַלְיָנוּ
עַלְיִדְיִזְה, כְּמוֹ שְׁכָתּוֹב: "קָרוֹב ה' לְכָל קָרוֹאָיו לְכָל אָשֶׁר יִקְרָאָהוּ
בְּאַמְתָה", וּכְתִיב: "זָמִי גּוֹי גָּדוֹל אָשֶׁר לוֹ אַלְקִים קָרוֹבִים אַלְיוֹ בָה'
אַלְקִינוּ בְכָל קָרְאָנוּ אַלְיוֹ" וְזֶה בְּחִינָת: "בּוֹרָא גִּיב שְׁפָתִים" בְּחִינָת

זֶקֶן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

הדבר, על-ידי זה דיקא זוכים לבחינות: "שלום לרוחך ולקروب" בחינות התרחות והתקרבות הנ"ל שידע באמת התרחות מצד עצמו והתקראות מצד רחמיו יתברך וכי שגונן לבו לדקדק ולהבין פרוש המלות של המקרא הזה בורא ניב שפתים יכול להבין מזה עצות איך להתחזק בעניין השיחה בין קונו שזה עקר התקzon לעניין רוחך וקרוב הנ"ל:

כפי על-ידי השיחה הנ"ל יוכל לפרש ולשיח הכל לפניו לשם יתברך לפרש בשיחתו עצם התרחות מהשם יתברך ואפ-על-פייכן יתקרב לשם יתברך על-ידי שיזכר עצם רבוי רחמיו יתברך בלי שעור באשר גלו לנו אבותינו ורבותינו זכרונם לברכה אבל על פי רב השיחה הנ"ל בעצמה קשה מאד כי מעולם התרחות אין לו דבר כלל פידוע למי שרוצה להרגיל עצמו בזה אבל כבר הוזירנו לנו רבותינו זכרונו לברכה, להתחזק בכל מיני התחזקות לנוכח הנאה זאת בכלל יום כי ההבנה והרצון לבד שטמכוין את עצמו ורוצה לדבר רק שאינו יכול לדבר גם זה יקר מאד אצל יתברך (וכמו שפתות לעיל אותן ב') ואם יהיה חזק בזה הרבה בודאי יעוז לו לשם יתברך ויברא לו דבריהם בבחינות: "בורא ניב שפתים", בורא ממש כי הדברים הבאים להאדם הם בחינת בריאות חדש מהשם יתברך, אבל בשזהו חזק בעובדה זאת ומפני עצמו לדבר ולשיח בין קונו וחזק בזה איך שעה ברצונות ובופים חזקים, אז לשם יתברך עוזרו ישולח לו דברים לتوز פיו שהם בחינת בריאות חדש ממש שהשם יתברך ברחמיו ברא לו דברים והזמינים לتوز פיו בבחינות: "בורא ניב שפתים", בורא דיקא ועל-ידי זה דיקא זוכה לבחינת שלום לרוחך ולקروب

אָזְקֵן נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר

כ'תנו אָזְקֵן פֶּזֶחָרֶצֶת זָצַ"ל "אָזְקֵן פֶּזֶחָרֶצֶת שְׂדֵךְ מִסְפָּרִי רַבָּנוּ עֲזַחַת תַּקְוֹז לְפָלֶל" אָזְקֵן חַק נִתְן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹרָעִי הַוּצָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִירִית תִּיקְוָן המידות אָזְקֵן 30

בג"ל ובמו שְׁבָתּוֹב: לְאָדָם מַעֲרָכִי לִב וּמַה' מַעֲנָה לְשׁוֹן, שְׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהָעֲרִיךְ לְבוֹ, הַיְנוּ בְּחִינָת הַחֲכָנָה הַגְּנִיל וְאַז הַשֵּׁם יַתְבִּרְךְ שׂוֹלִיחַ לוֹ דָבּוֹרִים לְתוֹזֵד פִּיו בְּבְחִינָת וּמַה' מַעֲנָה לְשׁוֹן ובמו שְׁבָתּוֹב אָדָנִי שְׁפָתִי תִּפְתַּח וּכְוָ', שְׁהָשֵׁם יַתְבִּרְךְ בְּעַצְמוֹ, כְּבִיכּוֹל, פּוֹתַח לוֹ אֶת שְׁפָתִיו לְדִבָר וְלִשְׁיִיחַ אֲת אָשֵר בְּלַבְבוֹ כִּי הַכָּל מַאֲתָז יַתְבִּרְךְ רַק הָאָדָם צָרִיךְ לְהַכְּבִין אֶת עַצְמוֹ בְּרַצְונֹת וּבְסֻפּוֹרִים קְדוֹשִׁים וְה' יַעֲזֵרוּ לְדִבָר וְלִפְרִישׁ שִׁיחָתוֹ בְּרָאֵי בְּשָׁלְמוֹת (שם, הַלְבָות שְׁלִיחַ הַקּוֹן הַלְבָה ה'):

וְעַזְנֵן עוֹד בְּסֶפֶר "עַלִים לְתִרְוָפָה" מְעַנֵּין הַתְּחִזּוֹת בְּהַתְבּוֹדְדּוֹת, לְהַשְׁתּוֹזֵק וּלְכַסְפָּה בְּכַסְופִּין וּרְצֹונֹת טוֹבִים דְקָדְשָׁה וּלְהַזְׁכִּיאָם בְּפֶה לְצַעַק בְּכָל עַת לְרַחְמָיו הַמְּרַבִּים, פְאָשֵר הַזְּהִירָנוּ אֲדוֹגָנוּ מַוְרָנוּ וּרְבָנוּ, זָכֵר צָדִיק לְבָרְכָה וּכְתַב שֵׁם בְּזֹו הַלְשׁוֹן: בְּגִי, יְדִידִי וְחַבִּיבִי שִׁישׁוֹ מַעַי בְּרָאֹתִי, שְׁתַתְהַלָּה לְאָל, דָבְרִי רְבָנוֹ הַגְּשָׁגָב, זָכֵר צָדִיק וּקְדוֹשׁ לְבָרְכָה, עֹשָׂיִם רְשָׁם בְּלַבְכֶם וּכְוָ' כִּי אִם אָמְגַם הֵם דָבְרִי פְשִׁיטּוֹת וּתְמִימּוֹת, אָבָל קָשָׁה וּכְבָד מִאֵד לְקַבְּלָם מְרַבּוֹי הַמְּסִכִּים הַמְּבָדִילִים וּבְלַבּוֹלִי הַדּוֹעַת שֶׁל בָּל אָחָד וּאָחָד וְהַשְׁטוֹתִים שֶׁל בָּל אָחָד, הַגְּקָרְאִים אֶצְל הַעֲזָלִים חַכְמֹות, שְׁהָם מִסְבָּבִים וּמַעֲקָמִים הַלְבָב מִאֵד בְּכִטָּה דָרְכִים נְבוּכִים וְהַעֲקָר בְּמַה שְׁמַחְלִישׁ דּוֹעַת הָאָדָם וּעוֹשָׂה עַצְמוֹ כְּאִישׁ אֲמָת, עַד שְׁרָבִים מְחַכְמִים בְּאֶלְהָ אֲזָמְרִים בְּלַבְכֶם: מַה יוֹעִילוּ לֵי דָבְרִים בְּאֶלְהָ: הַלְא אֶפְעַלְפִּיכְנוּ אָנִי יוֹדֵע בְּעַצְמֵי הָאֲמָת מַה שְׁאָנִי עוֹשָׂה וּמַה שְׁגַעַשָּׂה עַמִּי וּכְוָ' וּכְוָ', עַד שְׁמַתְחִיל לְרַחַק אֶת עַצְמוֹ מַצְעָקָה וּתְחִנּוּגִים וּכְתִיבָה: יוֹם תַעֲזַבְנִי יוֹמִים אַעֲזַבְךָ, עַד שְׁחוֹלְפִים חַם וּשְׁלוֹם, יָמִים אוֹ שְׁגִים שְׁגַתְרַחַק מִאֵד אָשָׁרִי אָדָם שׂוֹמֵעַ לוֹ לְשַׁקֵּד עַל דְלַתִּי תֹּרְתָּו וְשִׁיחָתוֹ הַקְדּוֹשָׁות יוֹם יוֹם, לְהַתְחִיל בְּכָל פָעָם מְחַדֵּשׁ, לְהַשְׁתּוֹזֵק וּלְכַסְפָּה

סָדֶר חַלְמֹוד לִיּוֹם י' אַדְרָא כ'תנו

בכפוףין ורצונות חדשים דקדים ולהוציא האכפוףין בפיו בדברי
שיחות ותחנוגים וצעקות ושותות וגינויות ולפרש שיחתו לפניו
יתברך בכל יום לבני לפניו אביו יהיה איך שיהיה, ויבזע את עצמו
בכל פעם לצעק ולהתחגון איך שיוביל, כי אין שם צעה נאבד חם
ושלום, אפל רצון בעלה מא אין נאבד, כי לית רעותא טבא
דאתאבד אשريك בני, אם תחזק עצמה לילך בדרך הזה שבחתבת
לי וכו', עין שם: